

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Palmæ alicui quânam dentur in faciem, itemq[ue] iniuria & calumniæ quo
animo ferendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

suas fœdis obscenisque cogitationibus inquinant, in faciem spuere Christi, intelligendum est, non eos tantum qui cogitant opera fœda, quæ perpetrare volunt aut optant, si possent, perficere: sed etiam qui de peccatis cogitant mortalibus, quæ nolunt opere (etiam si possent) patrare, delectantur tamen in peccatis cogitatis, & consentiunt ut in cordibus suis delectationes hæ cogitarum rerum iniquarum versentur. Hi enim nihilo fecius peccant mortaliter: quia sponte & scienter consentiunt, ut affectus suus inclinetur, amicitiamque habeat cum mortali peccato, licet duntaxat cogitato. Secus est de ijs, qui imaginibus cogitationibusque obscenis inuiri inuoluuntur.

Cogitatio
obscena
quando sit
mortalis.

IESUS IN FACIEM EST CÆSUS. Artic. XXII.

ALII palmas in faciem eius dederunt.

Matth. 26.

HOMILIA XXII.

Palmas dare, est extensas manus seu alapas in faciem alicuius dare. Gratis est autem pena, quando quidem omnes sunt, sensus in facie hominis maximè Christo, qui nobilissimæ tenerrimæque (quæ facillimè lædebatur) fuit complexionis. Maior igitur est dolor cædi in faciem quàm cædi in col- lum aut humeros. Vnde verissimè est, Christi faciem ob maximam eius teneritudinem & verberum violentiam non potuisse cædi absque cruenta effusione sanguinis ex ore & naribus. Iudæi enim quærebant Christum replere doloribus. De hac iniuria Propheta in Christi persona loquitur: *Faciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me.* Certum est quoque, multo plures quam Euangelistæ scripserunt, Christo irrogatas esse contumelias. Nam Euangelistarum non fuit institutum, omnia scribere quæ ad compassionem deuotionem uel aliquid iuuissent audientium, sed historiam tradere communem, sine circumstantiarum varietate expressa.

Palmas dare
quid sit.
Facies per-
cussio quam
grauis poena
fuerit Chri-
sto.

Esaiæ 50.

Palma alicui quinam dentur in faciem, itemque iniuria & calumnia quo animo ferenda.

Admonemur faciem ac caput Christi non cedere. Interrogas qui cedant? Hi cedunt, qui Christi vicarijs, qui suis prelati (hi enim sunt in corpore Christi mystico capita, erga alia inferiora membra, hoc est, erga subditos suos) in faciem obstitunt, qui eos confutare atque ignominia moliuntur afficere, aut contumelijs exacerbare. Cuiusmodi sunt, qui absque reuerentia prelatos suos corripiunt, illis resistunt, obstrepunt: & in hoc gloriantur etiã eorum nonnulli, dicentes: Ego confutavi prelatum meum, ego illi silentium imposui, hoc & hoc modo expediui eum. Nesciebat quid mihi responderet. Ne verbum quidem vnum mihi dicere audebat. Quid miser dicis? Attende quid tibi psalmista dicat) *Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?* Aduerte quid Dominus loquatur: *Quod vni, inquit, ex minimis meis fecistis, siue bonum siue malum, hoc mihi fecistis.* Hoc est, ita volo remunerare si bonum est, aut vindicare si malum, ac si mihi fecissetis. Si de minimis hoc dixit, quanto magis pro maioribus & superioribus nostris ab eodem nobis constitutis, intelligendum est, admonemurque ut illis obedientiam impendamus & reuerentiam? Ijs enim qui nobis prelati sunt Christus loquitur. *Qui vos au-*

Faciem ac
caput Chri-
sti mystice
cedentes
qui sint.

Psal. 52.

Matth. 25.

Luce 10.

Exod. 20. *dit, me audit: & qui vos spernit, me spernit.* Ipsi enim in terra sunt dij nostri, quomodo scriptum est: *Dij non detrahēs, & principi populi tui non maledices.* Iterum hic discendum est, quod euidam sibi deuoto Dominus legitur obseruandum tradidisse, puta vt hominibus calumniam iniuriamve irrogantibus faciem charitate florentem, sui exemplo doctus, affabilem dulcemq; se exhibeat, nihil de pristina gratia fauoreq; tam intus quam extra, eidem subtrahetis. Hoc est, non adeo laedi in interiore homine sese quis permittat, non offensionem intra se recipiat, vt improperantibus laedentibusve duram propterea indignamve faciem, vultum turbulentum, aut signa quauis amaritudinis ostendat: sed potius manifestiora quam ante, indicia ostendat charitatis, benignitatisq;, veluti qui malitiam non intelligat alienam, non sentiat, non ascribat inferenti, non imputet homini, sed diuinæ tribuat dispensationi, quæ hoc ad patiendum tibi ò frater ex ingēci amore miserit. Videatur tibi proinde ac si alteri, tuo videlicet proximo, foret mandatum à Deo, qui conuicia tibi irrogaret ac malediceret, &c. illeq; non aliterq; iussus à Domino, obtemperaret, tibi verò idem Dominus diceret: Fili, hæc propter me patere, quia misi illum. Hoc modo Dauid, Semei blasphemantem sustinuit, & ab ira vindictæq; optimatum suorum illum defendit. Ita Christus quoque maiorem adhuc multo patientiam & mititatem suis ostendit inimicis: *quippe cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur.* Ita nos quoque faciamus. Si enim verè ex prouidentia Dei omnia disceremus accipere, cum hominibus pacem habere & charitatem assuesceremus. Nemini enim quicquam ascriberemus iniuriarū, sed de voluntate tantum acciperemus diuina, quæ cunq; nobis aduersa contingunt.

IESUS COLAPHIS EST CÆSVS. Artic. XXIII.

Math 26.
Marc. 14.

ET colaphis cum ceciderunt.

HOMILIA XXIII.

Colaphi
Christo illa-
ti quam fue-
rint contu-
melioli.

ALij dum faciem palmis pugnisve Iesu cædunt, inter rim alij colaphizant, id est, in collum percutiunt. Vbi non solum Christi est læsio pensanda & dolor, verum etiam contumelia. Fatuis namq; huiusmodi fiebant percussiones. Illusio igitur diuinæ sit maiestati, quæ tam ignominiosè vt fatuus tractatur. Aiumt Iesum in hac nocte quadragesies percussum. Iudæorum verò qui congregati fuerant in domum Caiphæ, iudicantium Christum, dicunt septuaginta septem fuisse numerum.

Colaphos quomodo quis mysticè Christo præbeat.

ADmonemur Dominum non colaphizare. Colaphizat Dominum, quisquis minimo eorum qui Christi sunt, colaphum præbuerit. Qui autem colaphos præbeant, audi. Quisquis contumeliola, quisquis irrisiones detractionesve à tergo irrogat, colaphum proximo præbet. Qui prelati etiam suis in faciem adulantur, & bonos se simulant, à tergo verò illorum vitam carpunt ac rodunt, hi Christum retro in collum percutiunt. Breuiter, quicunq; verbis Christum confitentur, factis negant: qui sancta verba loquuntur, pia prædicant: qui deuotos se in publico simulant, & in occul-